

D V R O T R I G E S .

Roximos Danmonii ad Solem orientem Ptolemaus in Geographicis Tabulis ΔΟΤΡΟΤΡΙΓΕΣ, ut ille Græce scripsit, qui Latinis exemplaribus DVROTRIGES statuit. Qui iidem Britannis, circa Annum Salutis DCCCXC, DWR-GWY, ut author est, qui tunc temporis vixit, & ipse natione Britannus, Asserius Menevensis; Anglo-Saxonibus Dor-settan, uti nobis eorum regio hodie Dorset, & Dorset-shire. Nomen illud antiquum, & mere Britannicum DVROTRIGES, à Dour, sive Dwr, quod Britannis Aquam, & Trig, quod Incolam denotat, probabili sane notatione deductum videatur, quasi Aquæ, sive Maris accolæ. Nec aliunde sane quam ab aqua petenda sunt illa in antiqua Gallia (quæ olim eadem quæ antiqua Britannica lingua) locorum nomina à Dur, sive Dour, incipientia, aut in eadem terminantia ut, DVROCASSES, DVROCOTTORVM, DVRAIVS, DORDONIA, DVROLORVM, DOROMELLVM, DIVODVRVM, BREVIODVRVM, BATAVODVRVM, GANODVRVM, OCTODVRVM, & id genus quamplurima in Gallia, perinde ac in Britannia. Anglo-Saxonicum vero illud Dor-setta ex utraque lingua Britannica & Anglica conflatum, idem sensu & significatione quod DVROTRIGES valet. Setta enim majoribus nostris, ut ceteris Germanis, incolere, & insidere sonuit. Vnde Monticolas sua lingua Dunrettan, (Chilternicorum collium incolæ Cylterp-settan: Arowi fluminis accolæ Arowsettan: ut Germani Nemorum incolæ Holtsetten dixerunt, quod inter nemora habitant. Nec ab antiqui nominis ratione abierunt Britanni, cum hos DVROTRIGES, de quibus agimus, Dwr-Gweir, id est, viri maritimi, appellarerint. Eorum enim regio longo tractu, scilicet per quinquaginta plus minus milliaria Mari Britannico obversa ab occasu in Ortum anfractuoso litore proiensa jacet.

Dwr quid.

Setta quid.

D O R S E T - S H I R E .

Omitatus Dorsettiæ à Septentrione, agro Somersettenfi, & Wiltoniensi, ab occasu, Devonienfi, ab Ortum, Southantonienfi terminatur, ab Austro, qua longissime protrahitur, totus est maritimus: Oceano Britannico per quinquaginta plus minus milliaria, ut modo dixi, incumbens. Gleba vero est fertili, qua Septentriones spectat, sylva & saltus diffunduntur, unde crebris & herbidis collibus, qui numerosos ovium greges pascunt, gratis pascuis, & frugiferis convallibus ad littus usque descendit, quod nunc describendo legam, quum non alia commodior occurrat ratio.

Lime.

In ipso statim à Devoniam limine Lyme, ab ejusdem nominis fluviolo præterfluente sic dictum, prærupto in colle oppidulum primum hoc litore se exhibet, quod vix portus nomen sibi vendicet, licet piscatoribus sit frequens, naviumque stationem (Cobbe vocant) subjectam habeat scopulis, & proceris arboribus à vi ventorum satis tutam. In antiquis libris vix nomen occurrat, solummodo legi Kinwulfum Regem dedisse his verbis anno Salutis DCCCLXXIII, Vnius mansionis terram Scireburnensi ecclesiæ, juxta Occidentalem ripam fl. Lim, haud procul à loco ubi meatus sui cursum in mare mergit, quatenus illic præfata ecclesiæ sal coqueretur, ad sustentationem multiformis necessitatis.

Carmouth.

Iuxta Carrus fluvius se evomit, ubi Carmouth vivit.

culus sedet, ad quam prædatoria Danorum audacia belli navalis fortuna prospere usa, binas victorias ab Anglis reportavit: primum Ecberto Rege, anno Christi DCCCXXXI, & octavo post anno, Æthelwulfo superato. Inde in agro optimæ cannabis feraci Burtport, vel rectius Birtport, duobus fluviolis confluentibus interponitur, in quo Edwardi Confessoris tempore centum viginti domus, sub Guilielmo Primo (ut est in Censuali libro) centum tantummodo numerabantur. Funibus nauticis, & rudentibus ducendis jampridem ita celebre fuit, ut privata, ad præfinitum tempus, lege cautum fuerit, non alibi funes, quibus Anglica classis uteretur, contorqueri. Nec hoc portus nomen tueri possit, licet in fluminis, quo alluitur, ostio collibus utrinque concluso, natura quasi consulto portum molita sit, & quodammodo efflagitet, ut ars, & opera adhibeatur.

Burtport. Cannabis optima.

Flexuoso hinc meatu longe se immittit littus, aggerque Chesill dictus, ex arenis agglomeratis, freto tenui interfuso, per ix mill. pass. obductus prætenditur, quem Auster, cum ingruit, plerumque interfecindit, & è contra Aquilo consolidat. Hoc aggere Portland quondam insula, nunc continenti adnectitur, cujus nominis ratio plane latet, nisi Portland sit dicta, quod portui Weymouth objaceat; sed à vero propius abest hoc nomen inditum fuisse à Port nobili Saxone, qui circa annum salutis DXXXII, hæc littora infestavit. Hæc Portlandia vergente Anglo-Saxonum imperio

Chesill.

Portland.

Ff

rio